

akkurat naaede dertil, at vi have faaet dette selvstændige Venstre. For Resten saa det lidt underligt ud, naar Stillingen i Virkeligheden var den, at Ministeriet baade ved sin Tilbliven og ved den Ger-ning, som det agter at udføre, er saa afhængigt af Højre, at det saa alligevel til at begynde med behandlede Højre paa den Maade, det gjorde, i de Dage, da man talte om Overenskomsten. Den Gang den skulde afsluttes, raadførte Ministeriet sig ikke med Højre; man tog ikke Højre paa Raad med, det var de 27, og det var de to Gange 11, det var dem, som samledes, de raadslog med Ministeriet, og da disse Partier saa var blevne enige, sendte man Bud til Højre, at nu var man bleven enig, et Bud med en Besked, der kunde lyde som saa: Ville I med, saa hæng paa! Saadan saa det ud den Gang. Og endda kan man maaske nok sige, at den Besked, man i Højre fik om Overenskomsten, ikke var alt for paalidelig. Det har jo vist sig, at der har været i allerhøjeste Grad divergerende Anskuelse om de tre forskellige Punkter. Den Besked, Højre fik, var ikke akkurat den samme Besked, som man fik i Reformpartiet; man har været i højeste Grad uenig i saa Henseende. Jeg tror ikke, det havde været ganske klogt af Ministeriet at behandle Højre saaledes, hvis Højre havde været et andet Parti, end Højre er. Men det viser sig jo, at Ministeriet har kendt sine Pappenhejmere og har vidst, at det Parti kunde man udmærket byde den Slags Ting.

Den højtærede Forsvarsminister derimod vil gerne tage med en blød Haand paa de Folk, som han er henvist til at samarbejde med, naar han skal faa noget ud af denne Sag. Og den højtærede Forsvarsminister har derfor i Dag gjort, hvad han kunde for at gøre godt igen, hvad man fra Regeringens Side forsømte, naar man behandlede Højre saadan ret overlegent ved Overenskomstens Indgaaelse. Den højtærede Forsvarsminister har jo staaet her i Dag og fortalt Højre alt det, de faa ved denne Lejlighed. Den lange Liste, den højtærede Forsvarsminister havde og læste op af, var alt sammen gode Gaver til Højre, til vore Militarister her i Landet. Den højtærede Forsvarsminister talte om den store Udvikling af vort Fodfolk. Det maatte da være noget for Højre. Han talte om Feltartilleriet; nu skulde vi op fra 80 Kanoner til 96 og have 4-Kanons Batterier. Det maatte jo dog være noget for Højre. Og vi fik et Kystartilleri; saadant noget havde

vi aldrig haft før. Maatte Højre da ikke være begejstret for det? Og vi fik en Masse ny Ammunition til Fodfolksgevæ-erne. Vi fik Flaaden udviklet og alle disse dejlige Fæstningsanlæg. Ja, der var til Højre i en god Mening, det har man vel Lov til at sige. Det undrer mig, at Højre ikke tog mod alle disse milde Gaver med større Begejstring; man hørte ikke en eneste Lyd af Tilslutning eller saadan noget lignende. De udenfor, Vælgerne rundt omkring, faa ikke den Fornemmelse, at alt det, som den højtærede Forsvarsminister stod og regnede op, var noget, som Højre brød sig videre om. Man sagde ikke en Gang saa meget som: Hør! Jeg kommer til at tænke paa en Mand, som giver Forestillinger i den højere Magi, jeg tror ikke, hans Navn er ubekendt her i Salen, han hedder Professor Labri. Han plejer, naar han gør sine Kunster paa Markedet i et Telt, at sige til Tilskuerne, som sidde der: De ærede Herskaber bedes klappe, saa at de udenfor staaende kunne høre, at De mere Dem godt. Paa denne Opfordring klapper man, og saa faa de udenfor staaende det Indtryk, at det, man har set, er aldeles udmærket, og saa skulle de ogsaa ind og se. Jeg troede, at Højre vilde have gjort noget lignende her i Dag og vist, at de var begejstrede for alt, hvad der blev budt dem, naar de dog skulle tage det alligevel, og det ender jo nok med, at de gøre det. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) talte om, at naar de stemte for det, var det med denne eller hin Motivering. Ja, det har ikke saa meget at sige med Motiveringen, naar bare de Herrer stemme for det, det er det vigtigste, og naar de skulle tage det alligevel, synes jeg, at det er i deres egen velforstaaede Interesse, at de gøre, hvad de kunne, for at give Folk det Indtryk, at nu have de faaet en hel Masse, og at hele Massen er udmærket god. Derfor forba-sede det mig, at Højre ved denne Lejlighed forsømte at give deres Bifald til Kende, saaledes som de i Virkeligheden burde have gjort.

Med Hensyn til selve denne Overenskomst, der er indgaaet, omfatter den jo ikke alt det, som foreligger her i de foreliggende Lovforslag med stillede Ændringsforslag. De tre vigtigste Punkter i dem ere de tre kendte Punkter om, at Landbefæstningen skal nedlægges inden 31. Marts 1922 — senest inden 31. Marts 1922, saadan er det vist, der staar. Jeg gad vide, hvorfor man netop har valgt den